

Så mener både statsministeren og miljøministeren, at det var en klar forbedring, at man f.eks. fik indført en tidsfrist, sådan at Kommissionen så skal svare. Ja, hvad har den påståede forbedring ført til? Den tidsfrist medførte, at så skulle Kommissionen afgøre madsminkesagen. Og hvad blev resultatet? Resultatet blev, at Danmarks brug af miljøgarantien i madsminkesagen blev forkastet af Kommissionen. Og hvis Domstolen også vedtager, at det må vi ikke gøre, ja, så bliver det EU's dårligere madsminkeregler og tilsætningsstoffer i maden, som vi så bliver tvunget til at acceptere her i Danmark. Og jeg har vanskeligt ved at se på baggrund af den måde, reglerne er skruet sammen på, at der er ret store muligheder for at vinde en sådan sag ved EF-Domstolen.

Regeringen har flere gange henvist til en liste over sager, som Kommissionen har afgjort, hvor der var nogle sager, hvor man fik lov til at bruge miljøgarantien. Det var to typer af sager. Det var nogle sager om stoffet PCP. Om det stof er at sige, at Kommissionen konstaterede, det ikke længere blev produceret i EU, så kunne man godt få lov til at forbyde det. Det er ærligt talt ikke ret meget succes, man kan udlede af den sag.

Og tilsvarende med kreosotsagen. Da blev det f.eks. fastslået, at vi må ikke henvise til beskyttelsen af vores grundvand og drikkevand her i Danmark, hvis vi bruger miljøgarantien. Så det, der stod tilbage, var nogle temmelig uvæsentlige sager, hvor miljøgarantien på papiret blev godkendt. Men i de afgørende sager, f.eks. Danmarks og Sveriges brug af miljøgarantien i forbindelse med madsminke, der må man altså ikke.

Der er en lang række huller. Listen over huller i miljøgarantien er meget lang. Lad mig nævne et af problemerne, som vi står over for. Nu skal det ikke kun dreje sig om madsminke, for der er mange, mange andre problemer. Lad os f.eks. tage gensplejsningen. Hvis der kommer nye godkendelser af gensplejsning, eller lad os bare tage dem, EU allerede har godkendt – og beklageligvis måtte vi jo konstatere forleden, at et flertal her i Folketinget vil have gensplejsning også på markerne i Danmark og vil have, at EU skal gå i gang med at godkende gensplejsning – der er miljøgarantien sådan indrettet, at selv om der kommer ny viden, der viser, at gensplejsning i et konkret tilfælde, et eller andet frø, der er blevet godkendt i EU, er

sundhedsfarligt, så kan man ikke bruge miljøgarantien, for den gælder ikke, når det bare er sundhedsfarligt for mennesker. Det er ikke nok. Sådan er reglen skruet sammen. Det kan ministeren bekræfte, hvis han ellers deltog i debatten.

Sådan er der desværre massevis af huller. Det helt store hul i miljøgarantien er selvfølgelig, at på hele landbrugsområdet gælder den overhovedet ikke.

Ministerens var inde på, at der også findes en anden slags regler i EU-Traktaten, nemlig dem, der gælder på miljøområdet, de såkaldte minimumsregler, hvor hvert enkelt land har lov til at fastsætte bedre og strammere regler selv. Og det er jo den helt rigtige måde at gøre det på, det er ved hjælp af minimumsregler, for så kan de enkelte lande gå foran og fastsætte bedre bestemmelser og på den måde trække de andre med sig op i stedet for den harmoniseringsmetode, som går ud på, at vi alle sammen bliver tvunget til at følge den, som er i lavest tempo.

Derfor mener Enhedslisten, og det håber jeg så partierne i det mindste vil være med til, at nu skal vi altså have det her forslag grundigt kortlagt og fundet ud af, hvordan vi løser det. Derfor har vi i Enhedslisten udarbejdet følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at nedsætte en kommission om EU's miljøgaranti med det formål at udarbejde forslag om en artikel i Amsterdamtraktaten indeholdende en miljøgaranti, som kan bruges i alle tilfælde, hvor det er påkrævet af hensyn til miljø, sundhed, forbrugerbeskyttelse eller etiske hensyn som f.eks. dyrevelfærd, og som også kan bruges på landbrugsområdet. Kommissionen bør sammensættes med deltagelse af en formand, ministre, eksperter og et medlem af hver folketingsgruppe og fra hver af de danske grupper i Europa-Parlamentet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 54).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.